

17. Lelki ajándékok és szolgálatok

Egyházunk tagjainak Isten minden korban lelki ajándékokat adományozott, amelyeket szeretet-szolgálatban az egyház és az egész emberiség javára kellett felhasználniuk. A Szentlélek tevékenysége által ajándékok - aki úgy adja minden tagnak, amint akarja - biztosítja azokat a képességeket és szolgálatokat, amelyek az egyház Isten által rendelt küldetésének betöltéséhez szükségesek. A Szentírás szerint ezek az ajándékok a következő szolgálatokat foglalják magukba: hit, gyűgyűtés, próféciák, igehirdetés, tanítás, irányítás, megbízhatóság, könyörlételesség, ártatlanság szolgálat, jártasságig gyakorlása az emberek segítségére és bántó-átjárásra. Néhány tagot Isten elhívott és Lelke felruházott olyan tevékenységre, amit az egyház a lelkes, evangélikus, apostoli és tanítási szolgálatként ismer el. Céljuk, a tagok felkészítése a szolgálatra, az egyház lelki életének fokozására emelése, hitben és istenismeretben való felkészítése. Ha a tagok, mint Isten sokféle kegyelmének hűségesei alkalmazzák a lelki ajándékokat, akkor az egyház védett a hamis tanításoktól (Róm 12:4-8; 1Kor 12:9-11, 27-28; Ef 4:8, 11-16; ApCsel 6:1-7; 1Tim 2:1-3; 1Pt 4:10-11)

Jézusnak követlenül a mennybe menetele előtt mondott szavai megvilágították a tanítást. "Éljen az én szövegem világra, hirdessétek az evangéliumot minden teremtnél" (Mk 16:15) - parancsolta a tanítványoknak.

Az egész világnak? Minden teremtnél? A tanítványok biztosan lehetetlen feladatnak tartották ezt. Krisztus tudta, milyen tehetetlenek; ezért azt mondta nekik, hogy ne menjenek el Jeruzsálemből, hanem "visszatérjétek be az Atyának ártalmát". Majd így bántó-totta őket: "Éljen az én erő, minekutána a Szentlélek eljő reátok; és lesztek nekem tanítványok, mint az egész Júdeában és Samáriában és a Földnek mind a legelső határáig" (ApCsel 1:4, 8).

Jézus mennybemenetele után a tanítványok sok időt töltöttek imádkozással. Ártalmát és alázatosságig vállaltotta fel a Jézussal töltött idejük nagy részét megromlás vizsgálatát és fátalkenykedést. A tanítványok megtértek. Krisztussal való szoros kapcsolatuk és az ennek eredményeként létrejött egység felkészítette őket a Szentlélek kiírására.

Ahogy a Lélek által a kért felkenés alkalmassá tette Jézust a szolgálatra (ApCsel 10:38), a tanítványok is részesültek a Szentlélek keresztségében (ApCsel 1:5), hogy bizonyosságot tudjanak tenni. Az eredmény bízható volt. Azon a napon, amikor megkapták a Szentlélek ajándékát, háromezer embert kereszteltek meg (Iájd ApCsel 2:41).

Á

A Szentlélek ajándékai

Krisztus példájával

szemlélte a Szentlélek ajándékai: „Őppen úgy van ez, mint az az ember, aki Őtra akarván kelni, előhvatá az ő szolgálit, Ős amije volt, Őtad nőkik. Ős ada az egyiknek Őt tőlentumot, a másoknak kettőt, a harmadiknak pedig egyet, kinek-kinek az ő erejéhez képest; Ős azonnal Őtra kele" (Mt 25:14-15).

Ez a messze országba utazó

ember a mennybe tővoztó Krisztust jelképezi. Ennek az embernek a „szolgáji” Krisztus kővetői, akiket Őron vett meg (1Kor 6:20) „ődrőga vőren... a Krisztusn” (1Pt 1:19). Krisztus megvőltotta őket a szolgálatra, hogy „őzutőjn ne maguknak Őljenek, hanem annak, aki Őrettő meghalt, Ős feltőmasztatott” (2Kor 5:15).

Krisztus javakat adott

minden szolgálőnak, mindenkinek a képestőgőhez mőrtén, „őkinek-kinek a maga dolgőit megszabőjn” (Mk 13:34). Ezek a javak - az egyőb ajándékokkal Ős képestőgekkel egyőtt (Ősd e kőnyv 20. fejezető) - a Lélek kőőnleges ajándékait Őbrőzölőjk.[1]

Krisztus őnkősdkor ezeket

a lelki ajándékokat bizonyos Őrtelemben az egyhőzőnak adta. „őőőmenvőn a magassőgba - mondj a őő -, adott ajándékokat az embereknek”. „őőőMindenkőőnek pedig adatott a kegyelem a Krisztustő oszto ajándéknak mőrtőke szerint” (Ef 4:8, 7). Ezeket az ajándékokat a Szentlélek osztogatja, „őőmindenkinek kőőőőn, amint akarja” (1Kor 12:11), hogy képestő tegyők az egyhőzat kijelőő feladata előgőőre.

Á

A lelki ajándékok rendeltőse

A Szentlélek kőőőnleges

képestőget ad egy-egy győőőkezeteti tagnak, hogy segőő az egyhőzat mennyei kőőőőse teljesőőben.

őőőhang az egyhőzon

belőő. A

korinthusi győőőkezetben egyetlen lelki ajándék sem hiőőnyozott (1Kor 1:4, 7). Sajnos, azonban a tagok, mint a gyerekek, azon vitatkoztak, hogy melyik ajándék a legfontosabbak.

Pál a gyülekezet

szóhasználatja miatt aggodalmában állt a korinthusiaknak ezeknek az ajándékoknak a valódi jellegéről, és arra, hogy azok miként teljesítik feladatukat. A lelki ajándékok - magyarul - kegyelmi ajándékok. Ugyanaz a Lélek adja azokat az "ajándékokat", amelyekben "élezzétek az Isten szolgálatában és cselekedetekben, amelyekhez ezek az ajándékok vezetnek, szintén "élezzétek az Isten szolgálatában". De Pál hangsúlyozza, hogy "ugyanaz az Isten... cselekszik mindezt mindenkiben" (1Kor 12:4-6).

A Lélek ajándékokat oszt

minden hátra-vőnek - a gyülekezet építésére, illetve építésére. Az Isten műveinek széleskörű hatásaik meg, milyen ajándékokat oszt a Lélek, és kinek. Nem mindenki kapja ugyanazokat az ajándékokat. Pál azt mondja, hogy a Lélek az egyiknek bölcsességet ad, a másoknak tudományt, az egyiknek hitet, a másoknak csodatevést, az egyiknek prófétai ajándékot, a másoknak a lelkek megteremtését, az egyiknek nyelveket, a másoknak nyelvek magyarázását. "De mindezeket egy és ugyanaz a Lélek cselekszi, osztogatván mindenkinek kérésre, amint akarja." (11. v.) Istennek jár kérés annak az ajándéknak a működéséhez, amelyet az egyház kapott, nem pedig annak az embernek, aki azt az ajándékot felhasználja. És mivel Isten az egyháznak, és nem az egyes embereknek adja az ajándékokat, a megajándékozottak ne tekintenek az ajándékokat magántulajdonuknak.

Mivel a Lélek úgy

osztogatja az ajándékokat, amint jár, egy ajándékot sem szabad lebecsülni vagy lekicsinyelni. Az egyház egyetlen tagjának sincs joga bészékelni megbízatásával vagy feladatával, és senki se örezze magát alsóbbrendűnek, mert szerényebb feladatot kapott.

1. Az ajándékok

működésük mintája. Pál az emberi test működésével szemlélteti a különböző ajándékok összhangját. A testnek sok része van, és mindegyik a maga módján járul hozzá a működéséhez. "Éljen elhelyezte a tagokat a testben, egyenként mindenkit, amint akarta." (18. v.)

A test egyik része sem

mondhatja a másoknak: "Nincs részem székelységem!" Minden tag függő viszonyban van egymással, és az amelyeket a test tisztességesebb tagjainak tartunk, azoknak nagyobb tisztességet tulajdonunk, és amelyek öktelenek bennünk, azok nagyobb ökségben részesülnek; amelyek pedig ökesek bennünk, azoknak nincs erre székségük. De az Isten szerkesztette egybe a testet, az alábbiaknak nagyobb tisztességet adván" (21-24. v.).

Bármelyik szerv hibás

működése kihat az egész testre. Ha a testnek nem lenne agya, a gyomor nem működne; és ha nem volna gyomra, hatástalanná válna az agy. Az egyház is ugyanígy szenved, ha bármely tag hiányzik, akármilyen jelentéktelen legyen is az.

Kétféle végleges vádalmat

igényelnek felépítést a test gyengébb szervei. Lehet az ember kő vagy íb nől, de máj, szv vagy tőd nől nem. Italiban szabadon hagyjuk arcunkat és kezünket, de a test egyb rősezt ruhával borítjuk, erényesgből vagy illendősgből. Egyáltalán nem becsülhetjük le a kisebb ajándékokat, inkább nagyobb gondal kell bennünk velük, mert a győlekezet egésze málik rajtuk.

Isten azért adott lelki

ajándékokat az egyháznak, hogy "legyen meghasonlása a testben"; hogy táplálja az összhang és az egymástól való fggés szellemét; és hogy "zügyanarrá gondoskodjanak egymásért a tagok. "s akár szened egy tag, vele egytt rőnek a tagok mind" (25-26. v.). Tehát amikor egy h-vő szened, az egész győlekezetnek tudnia kell róla, és segítenie kell a szenedés enyhítésében. A győlekezet csak akkor lehet egészes, ha ez a szemly is meggyógyult.

Miután Pál beszélt minden

egy ajándék ortól, felsorolt néhányat kézfélk: "Nemelyeket rendelt Isten az anyaszentegyházban először apostolokul, másodsor práfőtkul, harmadsor tan-tőkul; azután csodatevő erőt, aztán győgytősnak ajándékokait, győmolokat, kormányokat, nyelvek nemeit" (28. v.; v. Ef 4:11). Mivel egy tag sem kapta meg az összes ajándékot, Pál mindenkit arra bitorította, hogy "rekedjen éza nagyobb kegyelmi ajándékokra" (31. v. 0j prot. ford.), amelyek a leghasznosabbak az egyháznak.[2]

2. A szőksés kiterjedés. A Szentlelek ajándékai azonban "nmagukban nem elegendők. Van egy kivéltkőppen való"

(31. v.). M-g Krisztus

visszajvetelekor a lelek ajándékai megszűnnek, a lelek győmőlcse rőkkőval; magában hordja a szeretet rő hatalmát, és amit a szeretet eredményez - a bőkességet, jőst és igazságot (lásd Gal 5:22-23; Ef 5:9). M-g a práfőtaság, a nyelvek ajándéka és a tudomány eltűnik, a hit, a remény és a szeretet megmarad. "Ezek kézfőtt pedig legnagyobb a szeretet." (1Kor 13:13)[3]

Az a szeretet, amelyet

Isten ad (gőrfőgő agapő), "őnfelődoz és adakozó szeretet (1 Kor 13:4-8). Ez éza magasabb rendű szeretet felismeri a szeretett szemly vagy tárgy őrtő; ez a szeretet elvakra, nem őrzősekre őpő; ez a szeretet a szeretet tárgyőnak nagyszerű tulajdonságai irőnti tiszteletből fakad".[4] A szeretet nőlőli ajándékok zőzavart és pőrtoskodást okoznak az egyházban. Ezért a kivéltkőppen való "t lelki ajándékokkal megőldottak számára van, hogy elnyerjők azt a teljesen őnzetlen szeretetet is. "Kővessőtek a szeretetet, kő-vőnjőtok a lelki ajándékokat." (1Kor 14:1)

Á%oljÁ¼nk Isten
dicsősÁgÁre! PÁjl
a rÁ³maiakhoz Á-rt levÁ©ben is beszÁ©lt a lelki ajÁ;ndÁ©kokrÁ³. Minden hÁ-võt arra
szÁ³lÁ-tott fel, hogy Isten dicsősÁgÁre Á©ljen (RÁ³m 11:36-12:2), Á©s ismÁ©t a test
tagjaival szemlÁ©ltette azt a kÁ¼lÁ¼nbÁ¼zősÁg ellenÁ©re meglevõ egysÁ©get, amely az
egyhÁ;jzhoz csatlakozÁ³ hÁ-võket jellemzi (3-6. vers).

Legyenek a hÁ-vők
alÁ;jzatosak, tudva azt, hogy mind a hit, mind a lelki ajÁ;ndÁ©kok forrÁ;sa Isten
kegyelme. MinÁ©l tÁ¼bb ajÁ;ndÁ©kot kap egy hÁ-võ, Á©s minÁ©l nagyobb a lelki
befolyÁ;sa, annÁ;l jobban kell tÁ;maszkodnia Istenre.

PÁjl ebben a fejezetben a
kÁ¼vetkező ajÁ;ndÁ©kokat sorolta fel: Á-rÁ;smagyarÁ;jzÁ;s (ihletett kijelentÁ©s,
kinyilatkoztatÁ;s; Á°j protestÁ;ns fordÁ-tÁ;jsban: prÁ³fÁ©tÁ;ilÁ;js); szolgÁ;lat, tanÁ-tÁ;js,
intÁ©s (bÁ;torÁ-tÁ;js); adakozÁ;s (szÁ©tosztÁ;js); vezetÁ©s Á©s kÁ¼nyÁ¼rÁ¼let (szÁ;nalom).
Ahogy 1Kor 12-ben, itt is a keresztÁ©nysÁ©g legfontosabb elvÁ©ve -, a szeretettel
(9. v.) zÁ;jrta fejtegetÁ©sÁ©t.

PÁ©ter a lelki ajÁ;ndÁ©kok
tÁ©mÁ;jjÁ;it azzal a hÁ;ttÁ©rel magyarÁ;jzta, hogy â€žza vÁ©ge pedig mindennek kÁ¼zel van"
(1Pt 4:7). Az idõ sÁ¼rgõssÁ©ge azt diktÁ;lja, hogy a hÁ-vők hasznÁ;jlÁ;jk az
ajÁ;ndÁ©kokat. â€žKi-ki amint kegyelmi ajÁ;ndÁ©kot kapott - mondta -, Á°gy sÁ;jfÁ;jrkodjatok
azzal egymÁ;jsnak, mint Isten sokfÁ©le kegyelmÁ©nek jÁ³ sÁ;jfÁ;rai" (10. v.). PÁ;lhoz
hasonlÁ³an, PÁ©ter is azt tanÁ-totta, hogy ezeknek az ajÁ;ndÁ©koknak nem Á¼ndicsõÁ-tÁ©s
a cÁ©ljuk, hanem, hogy â€žmindenben Isten dicsõÁ-ttessÁ©k" (11. v.). Ő is a
szeretettel tÁ;jrsÁ-totta ezeket az ajÁ;ndÁ©kokat (8. v.).

Az egyhÁ;jz
nÁ¼vekedÁ©se. PÁjl
a lelki ajÁ;ndÁ©kok harmadik Á©s egyben utolsÁ³ tÁ;jrgyalÁ;jsakor arra buzdÁ-totta a
hÁ-võket, hogy â€žjÁ;jratok Á°gy, mint illik elhÁ-vatÁ;jsotokhoz, amellyel
elhÁ-vattatok, teljes alÁ;jzatossÁ;ggal Á©s szelÁ-dsÁ©ggel, hosszÁ°túrÁ©ssel,
elszenvedvÁ©n egymÁ;js szeretetben, igyekezvÁ©n megtartani a LÁ©lek egysÁ©gÁ©t a
bÁ©kessÁ©gnek kÁ¼telÁ©ben" (Ef 4:1-3).

A lelki ajÁ;ndÁ©kok is
elõsegÁ-tik az egysÁ©get, ami a gyÁ¼lekezet nÁ¼vekedÁ©sÁ©t eredmÁ©nyezi. Minden hÁ-võ a
â€žKrisztustÁ³ osztott ajÁ;ndÁ©knak mÁ©rtÁ©ke szerint" kapott kegyelmet (7. v.).

Krisztus â€žadott nÁ©melyeket
apostolokul, nÁ©melyeket prÁ³fÁ©tÁ;kul, nÁ©melyeket evangÁ©listÁ;kul, nÁ©melyeket pedig
pÁ;jszorokul". Ezeket az ajÁ;ndÁ©kokat Krisztus â€žza szentek tÁ¼kÁ©letesbÁ-tÁ©se
cÁ©ljÁ;bÁ³, szolgÁ;lat munkÁ;jjÁ;ra, Krisztus testÁ©nek Á©pÁ-tÁ©sÁ©re" adta. â€žMÁ-g eljutunk
mindnyÁ;jjan az Isten FiÁ;jban valÁ³ hitnek Á©s az Ő megismerÁ©sÁ©nek egysÁ©gÁ©re, Á©rett
fÁ©rfiÁ°sÁ;gra, a Krisztus teljessÁ©gÁ©vel Á©keskedõ kornak mÁ©rtÁ©kÁ©re." (11-13. v.)

Akik lelki ajándékokat kapnak, azoknak az a feladatuk, hogy elsősorban a hátrányos helyzetűeknek szolgálnak, és közzéadják őket az ajándékaik szerinti szolgálatra.

Ezek a szolgálatok

lelkileg megszilárdítják a gyülekezetet, és védetté teszik a hátrányos helyzetűekkel szemben, annyira, hogy a hátrányos helyzetűek nem lesznek tisztes gyermekek, akiket ide s tova hárny a hab, és hajt a tanításnak akármilyen szele, az embereknek álnoksággal, a tövélygés ravaszáigáig hoz valóságos csalárdokig által; hanem az igazságot kávetvén szeretetben, mindenestől fogva nevedjünk abban, aki a fej, a Krisztusban" (14-15. v.).

Végül, a lelki ajándékok

Krisztusban egységet teremtenek az egyházban, és elősegítik a fejlődést. "Ézakiából az egész test, szép renddel egyberakotván és egybeszerkesztve az Ő segédlemények minden kapcsolatával, minden egyes tagnak mártóke szerint valóságos munkássággal teljesíti a testnek nevedését a maga felépítésére, szeretetben." (16. v.) Ahhoz, hogy az egyház úgy nevedjék, ahogy Isten akarja, minden tagnak használnia kell a tőle kapott kegyelmi ajándékokat.

Ennek eredményeképpen az

egyház kőrt irányban nevedzik: a tagok látszólagban és az egyes tagok lelki ajándékaiban. Ebben is szerepet játszik a szeretet, mert az egyház csak akkor épül és nevedzik, ha ezeket az ajándékokat szeretettel használja.

Á

A lelki ajándékok jelentősége

Közvetlen szolgálat. A Szent-írás nem támasztja alá azt a véleményét, hogy a papságnak kell szolgálnia, a tagság pedig tőlenél a lelki élet, és arra várjon, hogy táplálják. Lelkészekből és tagokból tevődik össze az egyház, "ÉzIsten népe" (1Pt 2:9). Közvetlen felelősök az egyház jésztórt és eredményességért. Együtt kell dolgozniuk, mindenkinek a maga Krisztus adta ajándékai szerint. A különböző nevedző ajándékok különböző nevedző feladatok és szolgálatok teljesítését eredményezik. Mindnyájuk együttesen végzik a bizonyítást, hogy kiterjesszék Isten országát, és felkésztésük a világot a Megváltással való találkozással (Mt 28:18-20; Jel 14:6-12).

A papság szerepe. A lelki ajándékokról szóló tanítás felelőssé teszi a lelkesztő gyülekezet kiképzését. Isten apostoloknak, prófétáknak, evangélistáknak, lelkipásztoroknak és tanítókknak hátrányos helyzetű embereket, hogy felkésztésük a szolgálatra. "ÉzA lelkesztők ne végezzék azt a munkát, ami a gyülekezet feladata. Ha ezt teszik, tőterhelik magukat, és meggátolnak másokat feladatuk végzésében. Tanítsák meg a lelkesztők a tagokat, hogyan dolgozzanak a gyülekezetben és a társadalomban." [5]

Az a lelkész, aki nem kapta meg a tanítás ajszindokait, ne pásztoroként, hanem Isten művének más területről szolgálgjon.[6] Isten terve akkor valósul meg az egyházban, ha lelkészei készek és képesek a tagokat megtanítani arra, hogyan használják Isten adta ajszindokaikat.

Az ajszindokok és a misszió: Isten a lelki ajszindokokat az egész egyház javára adta, nemcsak azok számára, akik a lelki ajszindokokat kapják. És ahogy a megajszindokozott nem a maga számára kapja az ajszindokot, az egyház sem a maga számára kapja az ajszindokok ájszességet. Isten azért áldja meg az egyházat ajszindokokkal, hogy felkészítse a területre, a világ evangélizálására.

A lelki ajszindokok nem a járt munkajutalmak, hanem Isten eszközei a munkajához. A lélek rendszerint az egész természetes képességekkel ájszegeztethető lelki ajszindokot ad, bár a természetes adottságok ájsmagukban nem lelki ajszindokok. Csak az ájszletett embert tudja a lélek megeleveníteni. Ájsj kell szíletnék ahhoz, hogy lelki ajszindokot kaphassunk.

Az egész a kálszszösgben, nem egyformaság. Egyes keresztyének a tbbi hvt magukhoz hasonlívák akarják tenni. Ez az emberi elgondolás nem Istené. Az ajszindokok kiegészítő jellegű mutatja az a tény, hogy a gyülekezet a lelki ajszindokok kálszszösg ellenre is megőrzi egészes voltát. Azt jelzi, hogy Isten egyházának fejlődése minden egyes tagon málik. Isten azt akarja, hogy az egyházon belül minden ajszindok, szolgálat és tevékenység egyesüljön azon az alapon, amelyet az egyház a ttránelme során lefektetett. Jézus Krisztusban, a fő szegletkőben áz az egész ápálet szóp renddel rakattatván, nevedik szenttemplomá az Ásban" (Ef 2:21).

Bizonyságtévé - az ajszindokok rendeltése. A hvtök kálszszösg ajszindokot kapnak, jelezve azt, hogy mindenkinek egészre szabott szolgálgata van. De minden hvtöknek tudnia kell, hogyan tegyen hitéről bizonyságot, hogyan mondja el, mit hisz, és hogy Isten mit tett az ő áletben. Minden egyes ajszindokot, bármi legyen is az, Isten abbá a cölá ad, hogy birtokosít késsé tegye a bizonyságtévére.

A lelki ajszindokok felhasználásának elmulasztása. Azoknak a hvtöknek, akik nem hajlandók használni lelki ajszindokaikat, nemcsak azt kell megítniük, hogy ajszindokaik elsovadnak, hanem azt is, hogy ársz k áletket kockáztatják. Jézus aggódó szeretettel és komolyan figyelmeztet, hogy az a szolga, aki nem használja tálentumát, semmivel sem jobb, mint áza gonosz és rest szolga", aki elátszotta ársz árványú jutalmát (Mt 25:26-30).[7] A hűtlen szolga ánként megvallotta, hogy mulasztása szándékos és előre megfontolt volt. Ezért viselnie kellett mulasztását a felelősséget. áz az álet vágso nagy napján a nagy Brrá a gonosztevők ász sorolja azokat, akik káve az alkalmak elöl, csak sodrádtak, és lerázták magukrá a felelősséget." [8]

Á

A lelki ajándékok felismerése

Azoknak a tagoknak, akik eredményesen akarnak a gyülekezet missziójába bekapcsolódni, ismerniük kell ajándékaikat. Az ajándékok olyan, mint az iránytű, amely birtokosát a szolgálat és a teljes élet iránt felé irányítja (Jn 10:10). Amilyen mértékben élnem akarjuk (vagy elmulasztjuk) felismerni, fejleszteni és használni képességeinket, a gyülekezet annyival szegényebb, mint amilyen lehetne. Kevesebb, mint amilyennek Isten tervezte." [9]

Lelki ajándékaink felismerésének folyamata [10] az alábbiak szerint jellemezhető:

Lelki felkészülés. Az apostolok buzgóan imádkoztak azért, hogy olyan szavakat mondjanak, amelyek a bűnösöket Krisztushoz vezetik. Feltettük a szándékunkat és az elsőbbség utáni vágyat, ami előzőleg elváltotta őket egymástól. Bűneik megvallása és a bűnbánat Krisztussal szoros kapcsolatba vonta őket. Azoknak is, akik ma fogadják el Krisztust, Ágy kell felkészülniük a Szentlélek keresztségére.

A Lélek keresztsége nem egyszeri esemény; naponta megtapasztalhatjuk. [11] Kérnyírnünk kell az Áshoz ezért a keresztségért, mert ez ad erőt az egyháznak a bizonyosághoz és az evangélium hirdetéséhez. Ehhez az szükségesség, hogy Állandán alírendeljük az életünket Istennek, teljesen Krisztusban maradjunk, és bálcességget kérjünk tőle képességeink felismeréséhez (Jak 1:5).

A Szent-íjs tanulmányozása. Ha imádkozva tanulmányozzuk azt, amit az Ájtestamentum a lelki ajándékokról tanít, akkor a Szentlélek megmutatja, milyen szolgálatot színt nekünk. Fontos hinnünk, hogy Isten legalább egy képességet adott nekünk, amit az Ő szolgálatában kell használnunk.

Készség a Gondviselés vezetésének elfogadására. Nem nekünk kell használnunk a Lelket, hanem Ő hasznájl bennünket, mert Isten az, aki nópában élésbresi... az akarást és a cselekvést is, az ő tetszésének megfelelően" (Fil 2:13 - Áj prot. ford.). Kíválgunk, hogy a szolgálatnak abban az Ágában dolgozhatunk, amelyet a gondviselő Isten megmutat. Alkalmat kell adnunk Istennek arra, hogy mások keresztül vegye Ánybe a segétségünket. Készen kell állnunk arra, hogy a

gyakran lekezesben jelentkező szakságletek szerint cselekedjünk. Ne féljünk megpróbálni a dolgokat, és nyugodtan tájékozódhatjuk a segítségünket igénylőket tájékoztatásunkról és tapasztalatainkról.

Minősítés az egyház

széről. Mivel

Isten ezeket az ajándékokat egyháza számára adja, ezért ajándékaink minősítése során Krisztus testének feladata, és nem a saját érzségeink. Az ember sokszor nehezebben ismeri fel a saját kátségeit, mint másokat. Nemcsak meg kell hallgatnunk, amit mások mondanak a kátségeinkről, hanem az is fontos, hogy felismerjük és elismerjük azokat a kátségeket, amelyeket Isten másoknak adott.

Nincs annál lelkesebb és

boldogabb tudat, mint az, hogy a Gondviselés által nekünk színt helyet vagy szolgálatot bízhatunk. Mennyi áldásban van részesünk, ha Isten szolgálatában használjuk azt a kátséget, amit Krisztus a Szentlélek által adott nekünk! Krisztus nagyon szeretne kegyelmi ajándékait részesíteni bennünket. Fogadjuk el hávasít ma, és lássuk meg, mit tehetnek ajándékai a lélekkel bízott életben!

Á

Lábjegyzet

1.

Á

Lásd például White: Krisztus példázata, 224-225.

oldal. Nem mindig tudunk könnyen látni a természetfeletti, az örökös és szerzett kátségek között. Sokszor úgy tűnik, hogy a lélek által vezetett emberekben ezek a kátségek egybeolvadnak.

2.

Â

Lásd Richard Hamill: "Spiritual Gifts in the Church Today", Ministry, 1982. július, 15-16. oldal

3.

Â

A szeretet a legfőbb ajándék, mert minden ajándék tőle jön (Jn 1:17). A szeretet a Lélek gyümölcse (Gal 5:22), de nem olyan ajándék, hogy a Szentlélek csak egyes hívőknek adja, hanem valamennyiünknek. Mindenkinek szól az, hogy "őrizte a szeretet" (1Kor 14:1, új prot. ford.).

4.

Â

SDA Bible Commentary, jav. kiad., 6/778. oldal

5.

Â

White, "Appeals for Our Mission" in Historical Sketches of the Foreign Missions of the Seventh-day Adventists (Basel, Switzerland: Imprimeria Polyglotte, 1886), 291. oldal. Vö. Rex D. Edwards, A New Frontier - Every Believer a Minister [Mountain View, CA; Pacific Press, 1979], 58-73. oldal).

6.

Â

Vö. J. David Newman, "Seminar in Spiritual Gifts", kiadatlan kézirat, 3. oldal

7.

Â

Ennek az állapothoz a komolyságot írja le I. J. White, "Home Discipline", Review and Herald, 1882. június 13. [1] oldal

8.

Â

Bible Commentary, jav. kiad., 5/511. oldal

9.

Â

Don Jacobsen, "What Spiritual Gifts Mean to Me", Adventist Review, 1986. december 25., 12. oldal

10.

Á

Lásd Roy C. Naden, *Discovering Your Spiritual Gifts* (Berrien Springs, MI; Institute of Church Ministry, 1982); Mark A. Finley, *The Way to Adventist Church Growth* (Siloam Springs, AR; Concerned Communications, 1982); C. Peter Wagner, *Your Spiritual Gifts Can Help Your Church Grow* (Glendale, CA; Regal Books, 1979)

11.

Á

White: *Az apostolok tettei*, 33-34. oldal;
White, *Counsels to Parents, Teachers and Students* (Mountain View, CA; Pacific Press, 1943), 131. oldal